

PETROSÉNY és VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelősszerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY. FIGULI ANTAL.

Laptulajdonos:

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czímzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Márczius 15.

Az öröm tüzek szövétének kialudt, a bevont zászlókat nem lengeti a tavaszi lég enyhe szellője, a felviharzott lelkesedés lecsillapított, csak egy láng lobog még: a hazaszeretet kioltatlan tüze. A magas szárnyalású hazafias szónoklatoknak és az elzengett dicsőítő énekeknek egy viszhangját látványozza még a hármás bérekek büszke szent orma: „Hazádnak rendületlenül légy híve óh magyar!”

Ez a szabadság-vívmányok félszázados emlékünnapének apotheozisa; ez a felgyújtott lángok világánál elővárásolt régi dicsőségünk visszfénye.

A nemzet nagy ünnepén meggyújtott fátylak kialudtak, de az imádott szép hazánk délkeleti védbástyája körül élesztett őrtűzet nem hagyjuk itt kialudni s a honfiúi lelkesedés szent hevülete s a határ-bérekek csücsát ékítő trikolór szep-lőlenségének rendíthetetlen védője lesz itt az ősi erő és egy ezredév vérkeresztscgében megtisztult honfi-erény; míg Buda áll és magyar él!

Ez a szent fogadás lett megpecsételve márczius 15-én, nemzeti önállóságunk félszázados évfordulóján, midőn délelőtt 9 órakor

Halaadó isteni tisztelet

tartatott a róm. kath. templomban, hová egybesereglett Petrosény közönsége felekezeti és nemzeti-ségi különbség nélkül s az ipartestület diszszászlója alatt zenészővel felyonult. A Székely Károly pleb.-hely. által celebrált szent mise végeztével Papp Márton a nemzeti himnuszot intonálta, melyet felállva s áhitattal énekeltek vele az egybesereglett ájtatoskodók.

A házakra már 14-én délután kitűzték a zászlókat s a nagy ünnepnap előestéjén kivilágított Petrosény utcáit fölött háromszínű lobogó-diszt lengetet a csendes alkony enyhe szellője.

Az üzletek márcz. 15-én bezárattak s egész nap zárva voltak.

D. u. 3 órakor zsúfolásig megtelt a „Barcsay”-szálloda nagyterme hazafias közönséggel s ekkor vette kezddtét

a Polgári Olvasó-ör ünnepélye.

A dalárda énekelte „Összör Bruckner Frigyes társ. tanító vezetése alatt kverttben a „Talpra Magyar!”, szépen lelkesítően. Majd Kósa Mihály ev. ref. lelkész mondotta el magas röptű hazafias megnyitó beszédét lelkesedéssel s lelkesítően ecsetelve az ünnepély jelentőségét s buzdítva a hazafiság szent erényének ápolása s követésére. A felzúgott éljen és taps csillapultával: Zádory Károly lapszerkesztő lé-

pett az emelvényre s többszöri éljenzés és tetszés nyilvánulás mellett a következő ünnepi beszédet mondotta el:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

A gondolat sas szárnyain, nemzeti nagyságunk fénykorához s nemzeti gyászunk sötét eseményeihez visszazálló lelkem hő érzetének vajh! tudók-e hű tolmácsolója lenni ezen ünnepélyes pillanatban; midőn régi dicsőségünknek az éji homály fekete fátylan átcsillámlo ragyogása annyi szent név mellett, oly sok bedőlt sirüreg rémes omladékára vet derengő világot s a lelkemben szárnyra kelt emlékezés felemelő és fájó gondolata fogva tartja egész lényemet.

Ámde egy ünneplő nemzet lelkesedése nem hagyhat illetetlenül s lelki szemeim elé varázsolja a nagy idők nagy eseményeit s tekintetem azon hatszázazernyi lelket számlált nép-családra esik, melyet Isten a Kaukázus tövétől felhozott Kárpát szent bérézére. Az isteni szent akarat csodás munkája és nem a középkori népvándorlás hullámszája hozta a hármás bérecek és a négy folyó honába a hadverő öscinket, hogy legyen itt egy törhetetlen erős sziklavára Európa civilizációjának, legyen rendíthetetlen védője az egy igaz Isten dicsőségének.

És egy ezredéven át ezen isteni küldetésének megfelelt a magyar s nem sodorta el az idegen népesaladók oceánjának hullámcapása;

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

A talizmán.

Folytatás.

Igy a talizmába rejtett igaz mondásával fölfegyverkezve várta a végzetes percet, mely végre megérkezett. Sz... Károly elegáns megnyerő alakja az imádott asszony előtt állott. A férj a chablonos bemutatást végzi. Irén alatt a föld inogott, de öntudatlanul a talizmán után nyúlt és hitében nem esalatozott s lázas izgatótsága minden feltűnés nélkül lecsillapult.

Ebéd végeztével kimentek a kertbe a férj egész természetesnek találta, hogy míg őt üzleti érdekek egy félórára elhívják, ok pedig egyedül szórakozzanak.

Arnyas fák alatt haladtak és a mint Károly hűséget jelentő, kik szemével Irénre nézett, annak forró tekintetében benne volt szívének minden melegsége, és midőn annak bánaos szeméből, arczán leperegni látta a csillogó gyöngyszemeket, fájó érzés szoritotta össze szívét. Szeretett volna odaborulni lábai elé és mondani: szeretlek. De nem tette, megfogta annak reszkető kezét és forró csókot lehelt reá, és midőn Irénre nézett, az a lázos pír az arczon, az a szenvedélyes láng a szemében; keblének hullámszája, izgatott magaviseleté bevilágítottak szívének rejtekébe. Látta, érezte hogy az még mindig szereti, látta szenvedését és nem merte enyhíteni fájdalmát. Nyomott hangulat uralkodott rajtuk.

Irén megszólalt: Nekünk többé nem szabad találkozunk, reá veszem férjemét, hogy a fővárosba költözzünk. A sors áthidalhatlan úrt támasztott közöttünk.

A midőn a kényszerítés, apám parancsa egy éltés és nem szeretett férj karjaiba dobott. On távol vala, nem volt, ki bátorítson; annyi, kint, annyi szenvedést, még nem viselt ember, mint én.

Mennyegzőm napján... tovább nem folytatta. Károly látván e kínos helyzetet biztosította, hű lángoló szerelméről, miben Irén egy percig sem kételkedet.

Mily rettenetes játéka a sorsnak! Közelben áll hozzá, egész világa, első szerelme melynek csak töviseit ismeri. Az emésztő vágy, mit a szenvedély ingere, szélnél is jobban éleszt, egy erős elhatározás betölthetné azt az úrt, egy lépés és édes bűnbán egyesülhetne a két szív dobbanása; de a hitvesi hűség éber, bár néha csak szendereggett, de női méltósága felül kerekedett minden érzelem felett.

Sokat mondó pillantást váltottak egymással és mindketten tudták, mivel tartoznak egymásnak és a talizmán ismét csodamódon árasztotta varázserejét mindkettőjökre, mert már a férj visszajött és a legfűlkézőbb psychologus sem vette volna észre rajtuk, mily vihar dult szívükben.

Irén okos asszony lévén átlátta, hogy szívének bálványát kerülnie kell, bármily nagy is volt bizalma talizmánja s önmaga iránt, mégis üdýőnsnek vélte, férjét minnél előbb reá bírni, hogy költözzenek Pestre, hiszen férjének er-

nyedetlen szorgalma, üzleti tevékenysége vagyont s oly tökélt biztosított nekik, hogy annak jövedelméből kamatából, kényelmesen megélhettek. A férj nevének tapintatos és gyöngéd biztatására, meghajlott annál is inkább, miután utóbbi időben, gyakran fejföröcsök kínozták és házi orvosa feltétlen nyugalmat ajánlott neki.

Rövid időn belül az ügyvéde szíves közbenjárása folytán üzletét és összes ingatlanjait szép eredménynyel eladta, és ok csakugyan a fővárosba költöztek.

Mielőtt eltávoztak volna, a szokásos búcsulakoma sem maradt el, bizalmasabb üzlettársait jó barátait meghívták, kik mindannyian öszintén sajnálták a távozókat, — habár találgatásra adott okot akkor — midőn villámgyorsan szárnyalta be a várost ama hír, hogy a közkedveltségnek örvendő család városunkból távozik. — Megis érkeztek a meghívottak a rokonszenves ügyvéd Sz... y Károly ez alkalommal sem hiányzott.

Vacsora után a társaság a kertre nyíló teraszra ment, míg egy része az előttük elterülő virágos kertben sétált, így aztán Károly és Irén, minden feltűnés nélkül a kertben sétálgatva, esaknem háborítatlan beszélgettek.

Az elválás óraja, mindinkább közeledett és Irén most érezte csak igazán a bilincseket, melyek szívet lelancozták, érezte, hogy e hely, hol egy boldog órát töltöttek együtt azzal, ki elől menekül — feledhetlenek. — Károly feltekintett a szép Irénre arca elcsapadt, tagjait alig észrevehető rázkodás fogta el, midőn a nevet rebegett ajka: „Irén!” A szép, de szenvedő Madonna arca e bizalmas megszólításra meg-

Lapunk jelen száma 6 oldalra terjed.

mert egy erős istenség őrzi gondosan a magyar nemzetet.

A győztes hadak élén Alpár déli-bábos ronáján, hol a szemhatár kéklő távolában az ég és a föld ölelkeznek megjelen Árpád.

„Árpád a hős, az óriás, mint bérczi palma-szál: Árpád ki ott a nép előtt mint egy hadisten áll. Hadurra mondom! Itt örök s nagy léssen a magyar, Csak oh ne, csak ne ontana rokon vért honfi kar, Csak szétvonás ne rázza fel az átok ostarát. Nem bántja vész, nem éri baj a béke sátorát. Erőre kél a társaság, ha népe összeforr; Hazát, mely egységgel áll, kora s vész el nem sodor!”

Igy inté népét a hon alapító és mégis hányszor dült a belviszály ördöge, hányszor ontott rokon vért honfi kar; Isten csodája, hogy él még itt a magyar.

Midőn Batu Khán csorda hada temetővé változtatta az egész országot, csak isteni akarat hozhatta új életre ezt a sokat szenvedett nemzetet.

A kunok kegyetlen pusztításán aratot győzelem diadalmi jeléül ott áll Cserhalom.

„Cserhalom a te tetőd, diadalmak büszke tőljö.

Teged még az erős természet szüle magából.

Hogy...

... a harcosz apák hírenek lenne tanuja.”

A tatárok, a kunok rémes pusztítása és az átkos belviszály daczára mi vala a magyar?

„Oly vala, mint két végesűs földközi szálkó, mely keleten s nyugaton kitékint az [egek s midőn itt

Nap veri, ott éjnek rém fátyola leplezi [ormát.

Elfáradva leül a villám mély közepében, Nem renditheti meg, nagyságán nem me[het által.”

A világalomra vágyott félhold iteni hatalma Buda szirtfokán tört meg s Zentán lett a Tisza hullám-síkjába temetve.

És még ezután kezdődött a nemzet valódi küzdelme az önkényuralom ellen, letiport szabadsága kivívásáért.

Nem mutat fel a világtörténelem népet, nemzetet, mely küzdelmében annyi erélyt, retenthetlen bátorságot, törvényeihez alkotmányához, hagyományai, szokásaihoz oly törhetlen ragaszkodást tanusított volna, mint a magyar nemzet itt Európa közepén idegen népesaládok Ozeánjának hullámasapái között.

Minden nép roppant véráldozatokkal küzdött ki szabadságát, de a letiport emberi jogok kivívásáért folytatott küzdelemben annyi

őserő egynél sem nyilatkozott meg, mint a szabadságszerető magyar nemzetben.

„Annyi szív s oly sok szent akarat” fen-séges eszméinek diadalra érlelése csak idő kérdése volt s ez is megjött és az idővel megjötték a nagy szellem-óriások, kik vezették szervezték s végig harcolták a szent esztét, midőn megnyilatkozott a nemzeti akarat.

A szabadságvivmányokat végre ez a nemzeti akarat hozta meg 1848. márczius 15-én s az önkényuralom kénytelen volt elismerni azokat. A társadalom válaszfalai leomlottak, s romjain a szabadság szelleme lengette a kivitt nép jog diadalmas zászlaját.

Egyenlő polgára lett az imádott hazának a volt jobbjai és a kiváltságos földes uraság és a saját szabad szárnyalását nem korlátozta többé a cenzúra.

Midőn a nemzeti akarat sziklaszirtjén megtört a zsarnok-önkény minden hullámasapása s hajjai alá tette a nemesi kiváltságokat és előjogokat; elsodorta az urbériség sorvasztó igáját.

Szabadságunknak, összes vivmányainak, hozánk és nemzetünk örömteljes fejlődésének, köztisztviselőinek, szóval minden erkölcsi és anyagi tulajdonunknak és előhaladásunknak az 50 év előtti márczius idusán felhangzott 12 pont képezi szilárd és megindadhatlan alapját. (A 12 pont felolvasása után.)

Ezeknek a nagy eseményeknek s dicső vivmányoknak kegyelettel áldott emléke 1848. márczius 15-ik napjához fűződik s a nemzet önmagát becsüli meg, midőn a nagy nap félszázados évfordulóját lelkesedéssel megünnepli. Ebből az örömnepből vesz részt ma Petrosény közönsége.

Nem lehet az hű és érdemes fia e hazának, kinek szíve e nagy napon fel nem dobog az öröm felemelő érzetével s kegyelettel nem adóz a halhatatlan lángelkek és dicső félistenek emlékének.

A lángoló hazaszeretet jelképeként fellebörgő faklyák tüze bevilágít félszázadot s fényt áraszt azon nagy alakokra, kiktől megtanultuk, hogyan kell a hazát élni és meghalni s lelki szemeink elé varázsolja a dicső korszak hősi és elszánt küzdelmét, amidőn az egész nemzet lelkesedése felviharzott s az érzésavú költő ihletett felhívására viszhangzott az eskü, hogy: „rabok tovább nem leszünk.”

Igaz, hogy a szabadság ragyogó napját azután sötét fellegek borították, de most a nagy vivmányok a szabadság, egyenlőség és testvériség szentháromságának örömnepét üljük s szövetségünk az öröm-tüze; mert a gyásznapi nemzeti életünk tovább fejlődését csak megakasztották, de államiságunk alkotmányos életünk alapja 1848-ban vettett meg. Midőn az országgyűlésében 20 évvel később felvettett a kérdés, hogy a tovább alkotás kiindulási pontját mi képezze; a haza bölcsé röviden csak azt válaszolta: „1848.”

És az 1848-ban megvetett törvényes alapon haladva, a békés és czélutadatos fejlődés útján e sokat szenvedett szép haza fel fog virulni még.

A nemzet nagy ünnepén — márczius 15-én — minden honfi kebel hevülettel feldobog s buzgó imával esd a mindenség Urához:

Isten! ki őseinket felhoztad Kárpát szent bérére s vérszinek viharának, dúló fergetege között ezer éven át, megvédted; enged, hogy itt nagy, örök és dicső legyen nemzetünk.

„Isten áld meg a magyart!”

Az éljenzés és tapsviharnak lecsillaltával Fekete József áll, tanító szavaltával Illyés Bálintnak, — lapunk előző számában közölt, — „A szabadság félszázados ünnepén” című szép, alkalmi költeményét, hazafias hévvel s nagy hatást keltve; melyért a lelkesült közönség őt is viharos tapssal, éljenzéssel, kihívással jutalmazta s tüntette ki.

A dalárda énekelte végül a „Rákóczy indulót” szépen s gyűjtő hatással, mit az intelligens közönség az elismerés eklátás megnyilatkozásával jutalmazott.

Diszeloadás a színházban.

Esti 6 órakor kezdődött a diszeloadás. A színház minden zuga megtelt. Derék szintársulatunk hazafiúi s honleányi lelkesedéssel játszott a szerencsésen választott alkalmi szindarabot, Lukács Sándor kitűnő életképét a „Zsidó honvéd”-et. A Kossuth nótá második versszakánál, Ferenczyné szemébe könyök toltak s a dal refrénjét a közönség vele együtt énekelte. Ez a hű tükre a közönség és a szereplők hangulatának s a diszeloadás sikerének.

rázkódott. Károly ezt észrevette, közelebb ment hozzá, megragadta szép kezét és fájdalomteljes sóhaj közt szölt: „Oly végtelen nehezemre esik az elvállás.” Elhalgatott erősen szemei közé nézett, mintha szívbe akarna látni. S Irén mozdulatlanul állotta ki e tekintetet, csupán egy könnyesebb rezgett éjszötét szép szemében, míg ajka halkan rebegé. „Ne gyötörjön”, miért tovább is táplálni oly érzést, melynek boldogság nem lehet vége, szakítsuk meg közös akarattal a további találkozás, mely boldogság helyett csak fájdalmat és szenvedést szülhet mindkettőnk részére. Szeretnem most is de a szép álom, melyet a jövőre nézve valaha szőtem, oda van. Tiszán, önzetlenül öríztek meg kölcsönös érzelmeinket; tisztán önzetlenül mondjunk egymásnak „Isten hozza”-dot.

Kezét nyújtá Irén, mint Károly hévvel ragadott meg és a szerelem legszentebb érzetével, csókot lehelt arra a kézre, mely után reménytelenül sovárgott.

A társaság feloszlott és senkinek sejté, hogy a bucsúzás legkínosabb aktusát, két megtört szív játszotta le.

Pesten újélet módot kezdtek; színházakba jourokra mentek, szóval élvezték a főváros gyönyöreit. Irén mindent felhasznált, hogy buskomorságát, mely már rohamosan szembetűnővé lett legyőzze, mit a főváros zajában vélt feltalálni.

Alig nyerte el azonban látszólag nyugal-

mát ismét újabb meglepetés érte. A képviselő-választások megkezdődtek és Sz... y Károlyt a kerületben felléptették s képviselővé megválasztatták.

Irén férje márczius havában erős hűlés következtében tüdőgyuladást kapott. Odaadó gyöngédséggel ápolta férjét elment vele Meránba, de minden hasztalan volt, sem a természet, sem az orvosi tudomány nem tudta őt megmenteni. A főváros és környékének részvete mellett kísérték örök nyugalomra.

Irén özvegyisége teljes visszavonultságában töltötte el a gyászévét. Következő évben Abbaziába ment és egy este, midőn rendes sétájából hazajött, meglepetten tekintet asztalára hol egy levelet talált. Sz... y Károly volt aláírva. S kéri benne, miszerint engedné meg, hogy meglátogathassa, ő már harmadnapja időzik e helyen, miről Irénnek még sejtelve sem volt. S Irén megadta az engedélyt.

A visszontlatás, elképzelhető, azontúl ők többször találkoztak, míg végre egy szép nap csendes alkonyán, Károly Irénnel a tengerpart félre eső helyén sétálgatott s egy közellevő padra leültek pihenni. Ezt az alkalmat megragadva, megkérte azt a kezét, mely a szerelem törvényeinél fogva ugys az övének kellett volna lennie.

Soha bensőség teljességében, mely érzelmektől áthatva nem mondtak szavakat, Irén

megfeledezett, arról hogy keze még mindig Károly kezében nyugszik, szép feje lehanyaltott keblére, arca rózsapiros volt.

Mindketten elmerültek szerelmükben és mindketten érezték, hogy e pillanatok életüknek legfényesebb pontját képezik. Körülöttük minden szerelmet lehel, a süttő falombok, a párját hívó madár, a virágok illatos ezrei, mind szerelmet, végtelen boldogságot élesztettek. — Károly — boldogságának túlradó érzetében gyengéden ölelte keblére Irént és „6” boldogan mondta szerelmének az — igent. — Egy kis kápolnában esküdtek örök hűséget egymásnak. Boldogan éltek együtt, és ennyi szenvedés után, megérdemelték a teljes boldogságot. De a talizmánt még később is a legnagyobb tiszteltetben és legszentebb kegyelettel őrizte Irén, kinek minden ékszerénél ez volt a legbecsessebb. Boldogságában sem felejtette el, hogy mily gyakran és mily csodálatos módon tett az neki szolgálatot.

Mivé is lenne az ember, ha a megpróbáltatás nehéz idején nem volna talizmánja, a melynek varázsszereje az anyagiasság posványából kiemel, csüggedő lelkét erősíti, a cselekvés irányát, az erény útját megjelöli, a tévelygőt mint vezércsillag kalauzálja.

Ez a talizmán — a hit.

(Vége.)

Desdemona.

Fél kilencz óraker kihordák a nézőtérrel a székeket s kezdődött az ipartestület által rendezett

Bankett.

melyen az ünnepi pohárköszöntőt Zádory Károly mondta, élénk színekkel ecsetelve az ünnep jelentőségét s vele együtt 180 résztvevő éltette a Hazát. Utánna Seelenfreund Vilmos éltette Buda Károly főszolgabíró, kinek nagy érdeme van abban, hogy idegen nemzetiségű honfitársaink velünk együtt ülik meg a szabadságvivmányok szent ünnepét. Majd Fekete József, Kósa Mihály, Zádory Károly és a dalárda érdemeinek adózott az olvasókör nevében elismeréssel, a mai ünnepség fényes sikerét biztosító közreműködésükért, mit Buzás József a nemzet apostolai: színészeink jóléteért mondott talpraesett pohárköszöntővel egészített ki.

Buda Károly főszolgabíró Petrosény és vidéke honlányi erényekben gazdag hölgyeit éltette; míg Dombora László jegyző az ünnepélyt rendező olvasókör és ipartestület elnökei érdemeit méltatva egészségükre üritett poharat. Végül Fekete József az ipartestület elnöke nevében köszöntö meg a közönség részvételét s asztalbontás után következett 10 óraker

a tánczvigalom,

mely lankadatlan jókedvvel hajnalig tartott s a négyeseket 40—50 pár tánczolta.

A kaszinó bankettje.

Mint minden évben, most is társas vacsorával ünnepelte meg a kaszinó márczius 15-ét.

Az ünnepi pohárköszöntőt Kósa Mihály mondotta, remek szónoklatban méltatta a nagy nap jelentőségét. (Beszéd koncepcióját he nem szerezhett, jövő számunkban közölhetjük.) Utána Réthy Lajos kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő mondott megkapó történelmi idézetekben gazdag s költői idézetektől ragyogó nagy hatású alkalmi beszédet. A banketten mintegy ötvenen vettek részt s a hazafias lelkesültségtől emelkedett hangulat itt is élféltánig együtt tartotta az előkelő közönséget.

Igy ünnepeltük meg Petrosényben márczius 15-ét.

UJDONSÁGOK.

Mindazon t. olvasóinkat, a kiknek előfizetése 1898. márczius hó végén lejárt tisztelettel felkérjük előfizetéseik szíves megújítására és a hátralékok beküldésére.

— **Személyi hírek.** Angyal Józser bányakincstári főmérnök s pénzügyminiszteri kiküldött; Hollaky Arthur vármegyei alispán és Réthy Lajos kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő a hét folyamán körünkben időztek.

— **A tanügy érdekében.** A m. kir. pénzügy miniszterium kiküldötte Angyal Józser bányakincstári főmérnök és Réthy Lajos kir. tanácsos kir. tanfelügyelő a hét folyamán körünkben időzven, az itteni népoktatási viszonyokat beható vizsgálódás és tanulmányozás tárgyává téve az iskolai gondnoksággal a járás főszolgabírájával, a Salgótarjáni Közsébbánya R. T. itteni igazgatójával beható tanulmányozást folytattak; végeredményében megállapított, hogy ugy Petrosényben, mint Petrillán s Ani-

noszán több iskola, óvoda illetőleg nyári menedékhely felállítására, több tanítói, tanítónői, illetőleg óvónői állás szervezése szükséges. Ezen megállapodásról jegyzőkönyv vétetett fel, mely a kormányhoz fel fog terjesztetni. Nem kételkedünk abban, hogy a tanügyi állapotunk fejlesztése érdekében üdvös intézkedések fognak történni. Megjegyezzük azonban, hogy a jegyzőkönyvi megállapodás szerint nem csak az állam és a közsébbánya részv. társulat, hanem az érdekelt m. kir. áll. vasutak s a községek is érdekeltiségek arányában bevonandók s a költségek viseléséhez hozzájárulni tartoznak.

— **A sorozás.** F. hó 17-én kezdődött a fősorozás Petrosényben s 19-én befejeztetett. Felhívva volt 350 védköteles, besoroztatott 80 újoncz. A sorozóbizottság elnöke volt Hollaky Arthur alispán, a honvédség részéről Horváth N. alezredes, a közös hadsereg részéről Plach alezredes.

— **Botrány.** Petrosényben megvagyunk már ahoz szokva, hogy a gyorsajtás, mint törvénybe ütköző esemény jóakaratu ügyelmeztesünk daczára még mindig úgy üzetik, mintha abban kéne az elsőseget kivívni, hogy ki gázoltathat el egy ártatlan élőlényt — no de spongyát rá. Isten csodája, hogy 19-én délután 6 óraker midőn a Várhánek-féle ház emeletessé tételéhez szükséges állványok gerendáinak egyike egy pár meghalni nem akaró hitbuzgó atyánkfiait szit. József napján örök időkre másvilágra nem küldötte. Ehhez csak annyit a hozzászólásunk, hogy a nagyobbszabású építkezésekhöz, vagy mondjuk emeletes házakhoz szükséges állványok mindenütt éjjel állítatnak fel. — Közbiztonság jöjjön el a te országod!

— **Áthelyezés.** Erdős Mihály dévai ügyészégi írnokot a dévai kir. tszékhöz irodatisztnak neveztek ki. Ez utóbbi 26 éves írnokoskodása után kiérdemelte, hogy előléptessék.

— **Közügyülés.** Hunyadmegye törv. hatósági bizottsága márczius hó 30-án közgyűlést tart, melyre a meghívók már szétküldöttek. E meghívó, mellé hozzá van esatolva a legtöbb adót fizetők névjegyzéke.

— **Munkas törvény.** A munkások és gazdák közötti jogviszony szabályozásáról szóló 1898. évi 11. t. cz. márczius hó 1-én lépett életbe. A földmívelésügyi miniszter 1075. számú rendeletében szigorúan meghagyta az összes törvényhatóságoknak, hogy tekintettel arra, miszerint a szociális agitáció ezen törvény iránt nagy ellenszenvet igyekezett felkelteni, — a munkásokkal mindenben a legloyalisabban járjanak el. A munkásigazolványokat, melyek nélkül ezután munkába állani nem lehet, az előjáróságok teljesen ingyen és belyegmentesen állítják ki, és annak kiadását senkitől, tehát rovott multu embertől sem tagadhatják meg. Az ilyen igazolványra kölesönözni semmit sem szabad. Aki valamit ad reá 15 napon kezdődő szabadságvesztéssel büntetettik. Ezen törvény által körrült ügyekben első sorban a szolgabíró ítél. Végzése ellen csak a közigazgatási bizottsághoz lehet felebbezni. Több forum nincs.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon nagyra becsült megütszteleknek, kik felelhetlen nőm elhunytá alkalmából vigasztaló részvéttüknek kifejezést adni s ezzel mérheden fájdalommat enyhíteni, valamint akik a gyászszertatáson megjelenve a boldogultnak emléket megütszteni s Stanca Avram petrosényi, Szokol János livazényi és Szucs Simion petrillai gör. kel. lelkes úrakra, kik a végütszteleadás fényes

szertartását végezni kegyeskedtek; legbensőbb hálám és köszönetemet nyilvánítom. *Candea Miklós.*

— **Jutalomjáték.** Szintársulatunk két érdemes tagjának, Lukácsy Aladár, rendezőnek és Ferenczy Béláné primadonnának lesz jutalomjátéka a jövő héten. Előbbi kedden, 22-én játsza a „Vasgyáros“ hatásos színmű czimszerepét, utóbbi csütörtökön 24-én lép fel a „Vöröshaju“ czimszerepében. Ajánljuk a jutalmazandókat Petrosény és vidéke műpártoló közönségének figyelmébe. Egybee felemlítjük, hogy a helybeli műkedvelő-társulat határozata folytán, közönségünk méltó kedvence Ferenczy E. javára a „Vöröshaju“ főbb szerepeiben Varjassy Vilma k. a. Buzás József, Györke Ferenc és Sebő Jenő urak szívesek lesznek közreműködni, mi a különben is vonzó színdarabnak még nagyobb érdekességet kölcsönöz s előre láthatólag telt ház fog gyönyörködni az élvezetes előadásban.

— **Színházi heti műsor.** Vasárnap, két előadás, délután fél 4 óraker zóna-nép és gyermek-előadás fél helyárrakkal, színe kerül: a „Múltóságos Csizmadia“ énekes bohózat 3 felvonásban. Este 8 óraker rendes helyárrakkal: „Telen“ 100 aranyat nyert kitűnő énekes népszínmű. Hétfőn, „A Boldogasszony templom harangozója (Notredámi toronyőr) és Eszmerálda a szép cigányleány.“ Kedden, Lukácsy Aladár jutalomjátékául színe kerül a „Vasgyáros“ Olmet György világhírű színműve. Szerdán, „A Gyerekasszony“ énekes népszínmű. Csütörtökön, „A vöröshaju“ Ferenczy jutalomjátéka Pénteken, közkívánatra: „A Gyimesi Vadvirág.“ Szombaton, „A Diplomás kisasszonyok“ legújabb énekes bohózat.

— **Egy vad leányról.** A franciaországi Chalons városban az 1835. év végén valósgoz vad leányt fogtak az erdőben. Huszonhárom éves volt akkoriban, kiesi termetű, kerek arcú, élénk szemű. Külsége nem volt éppen kellemetlen. Bevitték egy chalonsi kolostorba és ott nevelték. Amint lassan-lassan beszélni és eszmélni kezdett, érdekes dolgokat tudtak meg tőle. A legrégibb képzet, a mit az agyában megtartott az volt, hogy régen régen nem tudja hol, mikor egy barátójával együtt volt egy házban, ebben a házban egy fehérbóbitás hosszufejú asszony dolgozni tanította ketőjüket s megverte őket, ha valamit rosszul csináltak. Azután arra is emlékezett, hogy hosszú, hosszú ideig egy nagy faházban tartózkodtak, hol egen és vizen kívül egyebet nem láttak. Amikor azután egy napon végre földet értek, ő meg a barátója a jelekből azt következtették, hogy ismét verni akarják őket. Erre mindketten a lehető leghamarább a közeli erdőbe menekültek. Ettől a naptól kezdve nem volt egyéb gondjuk, mint az hogy nappalra élelmet; éjjelre meg nyugvóhelyet találjanak. Vallásságának nyoma sem volt a lelkükben, a villámlás menydörgés csak megijesztette őket, de semilyen más gondolatot nem keltett bennük. Jelekkel, sívó kiáltásokkal értették meg egymást a barátójukkal, nem beszéd volt ez, csupán így határozták el, melyik irányba vegyék útjokat. Egy napon parasztek észrevették őket, amint az erdőből kimerészkedtek a termőföldre. Utánuk iramodtak mire ő szokás szerint a fákra másztak. A parasztek köveket dobáltak feléjük úgy kényszerítették, hogy a fárol lejöjjenek s elfogták.

Színészet.

Minden előadás után fokozódik a közönség osztatlan elismerése Fekete Miksa kitűnő szervezett szintársulatának itteni működése iránt, mely a várakozás mértékén felül kielégíti a művelt közönség jogosult igényét.

A múlt heti előadások ismertetése előtt azonban kettőt meg kell jegyeznünk és pedig: először, kíváncsi, hogy az előadások egyik főtenyezője a sugó, ne csak láthatatlan, hanem hallhatatlan is legyen a közönség előtt. A színre hozott cselekmény minden érdekességét lerontja, ha a közönség a sugó szívésségéből előre tudja a bonyodalmak megoldását; a frappans jelenetek hatástalanná lesznek, ha a sugó monoton indiscretiója elébe vág a szereplőknek, ami ezek ambícióját is kétségtelenül sérti. E tekintetben tehát méltán várhat a közönség több kiméletet.

Továbbá kíváncsi volna, hogy a színi időny tartama alatt is hetenként legalább egy este álljon a közönség szabad rendelkezésére.

Méltányoljuk az igazgató érdekét, de nem hisszük, hogy ezt előmozdítaná az által, hogy a bérlo s színészet pártoló közönséget a minden esteli előadásokkal kimeríti.

Mint általában a vidéken, itt is majdnem mindig egy és ugyanazon közönség látogatja az előadásokat s ennek a közönségnek más családi, vagy társadalmi kötelessége is lévén, a szokásos péntek estét nem ártana e célból rendelkezésre hagyni.

Az egyes előadásokat érdeklőleg referándák a következők:

Márczius 12-én színre került a „Szultán” fényes kiállítás. A társulat operette bemutatkozása teljesen kielégítette a szép számú közönséget. A czimzerepben Ferencz né excellált úgy fényes tolettjével, mint kifogástalan játéka és szép énekével. Az első felvonás pár jelenésében a Roxelánnal (Erdélyi Kornélia) énekelt szerelmi duettet ismételtette a közönség. Bin-Basa mulattató szerepét Miklóssy Gábor előadása tette élvezhetővé s méltó partnere volt (Magyary Lajos.) Bül-Bül basa személyesítője. Rien Gasztont (Remete Géza.) Deliant (Liptay Irén) s Alit (Ferencz Béla) mutatták be. Az énekkar és mellék szereplők is jól helyt álltak. — 13-án zsufolt ház előtt került színre „A gyimesi vadrig” Géczy István pályadíj nyertes színűve kifogástalan előadásban. Magdolnát (Ferencz né E.) mutatta be festői csángó viseletben s kitűnő előadásban. Hatást keltett dalait többször ismételtette a hálás közönség, elismeréséből érdemelt részt juttatva Miklóssy Gábornak, Törpe Csura harangozó, Magyary Lajosnak, Marci, D. Hetényi Emília, Csuráné ügyes személyesítőinek. Folyton lekötö a közönség érdeklődését Fekete Miksa, Rab Prezsmér Péter kitűnő személyesítője, kit a templom előtti ima-jelenet után többször hívott a lámpák elé a közönség ösztöne elismerése. Karakterisztikusan domborította ki Imre szerepét Fehér Károly s Erdélyi Kornélia kedvesen s jól játszotta Máriát. Ferencz Béla, Balánka János gazdag székely kifogástalan személyesítésével töröl metszett tipikus alakot mutatott. Az epizód alakok szintén jók voltak. Szóval az előadással teljesen meg volt elégedve a közönség. — 14-én „Durand és Durand” francia vígjáték bemutató előadása ment, telt ház előtt. Miklóssy G., Coquardier komikus jeleneteit mulattatóan adta s minden esetre még emelte volna a hatást itt-ott egy kis mérséklet. Remete Géza, Durand A. nagykereskedőnek bonyolult helyzetéhez illő zavarát discretén s jellemzően adta; Fehér Károly, Durand A. ügyvéd fölényét és méltóságát teljes sikerrel emelte érvényre Szirmay Jozephin, Paquett a félvilági hölgy kaczer szerepében igazán csábító, míg Liptay Irén Irmá-ja kedves jelenség

volt. Hérics Ottó a dadogó Javanont kacagatóan adta. Az ensemble, szóval az egész előadás mi kívánni valót sem hagyott fen. Márczius 15-én a „Zsidó honvéd” került színre diszelőadásul, zsufolt ház előtt. A czimzerepét Miklóssy G. mindvégig találóan s minden tekintetben kifogástalanul játszotta meg. Ferencz né szép énekével, magával ragadta a közönséget. Szirmay Jozefin szép volt és méltóságos Eszter szerepében s azonfelül kifogástalanul játszott. Magyary Lajos jellemzően s szépen játszotta meg Blind Zsigmond szerepét. Lukács A., Esrich Sámuel, Medgyaszay Ilon, Laura s F. Kiss Laura, Anna asszony szerepében teljes elismerést érdemeltek ki. A diszelőadás fényesen sikerült. — 16-án „Mária bátyja” ifj. Bokor József népszínműve került itt először bemutatásra. Halmos Gyuri szerepében Fehér Károly bizonyosságát adta, hogy hivatott és intelligens színész, ki szerepkörében tisztességgel megállja a helyét. Medgyaszay Ilon, Erzsike, bukott leány szerepében feltudta költeni a közönség szánakozó részvétét s játékában igazi bensőség nyilatkozott meg. Ferencz né E., Zsuzsja rokonszenves pletyka menyecske volt s Erdélyi Kornélia csinos és kedves Mária volt; jól játszott s szépen énekelt. Különösen tetszett a Pistávali párjelenetben Magyary Lajosnak énekelt szép duett. Magyary Lajos és Remete, Miska fiatal kezdő színészek ezen népszínműben is öröndetes jelét adták annak, hogy hivatás szerűl léptek a világot jelentő deszkára. A többi szerepek is mind jó kezekben voltak. — 17-én „A Tücsök” francia színű bemutató előadásában a czimzerepét Szirmay Jozefin személyesítő elragadó kedveséggel osztatlan vonzalmat kelte a megvetett Fanehon iránt. Fehér Károly a jellem szilárd Landrynak kitűnő személyesítője volt s játékában az értelem és öntudatos mérséklet jut kifejezésre. F. Kiss Laura nagyon jó Fadet, boszorkány volt. Ferencz Béla, Barbeud Jeant jellemzően s kifogástalan routinnal ábrázolta. D. Hetényi Emília, Barbeud anyót Medgyaszay Ilon Madellent, Lukács A. Corilard apó szerepében jók voltak s a többi szerepek személyesítői rem eshetnek kifogás alá. — 18-án a budapesti vígszínház egyik legvonzóbb újdonsága „Az államtitkár ur” adatott gyér számú közönség előtt. Miklóssy az államtitkár szerepében megmutatta, hogy tud szalon komikus lenni s a műértő közönség mulattatására diskrétén játszott. Szirmay Jozefin, Susanne szerepében szép volt, — mint rendszerint s a hódító özvegyet kydvesen adta. A főbb szerepek Ferencz Béla (Bonquet) Fehér Károly (Lardilek) D. Hetényi Emília (Mariolenne) s Medgyaszay Ilonban (Gsilberte) kifogástalan személyesítőre találtak s az öszjáték is élvezetet nyújtott.

CSARNOK.

Nemzetek küldetése és a világ-egyház.

— Értekezés. —

Ma, midőn a történelemben is mindent, a mi pogány magasztalnak s a mi keresztény lehúznak, nem esoda, ha ennek elvei is inkább pogányok, mint keresztények. Pedig a történelem valódi bölcsészete, mely pedig a ker. álláspontból tekintett történelem egészen másra tanít. Napoleon szerint is a kereszténység a bibliával kezében adja meg a világ-történelemnek a leghitelesebb magyarázatot. Az áll-bölcsészet pedig meghamisítja a történelmet is.

Itt Isten és a vak sors egy, vagy pedig Isten nem is avatkozhatik világi kiesínyes dolgokba. A népek életének magasztos drámájában nincs semmi csodálatos; onnan már Isten neve is törölve van.

Ez a történelem materialismusa, mely erény nélkül akarja magyarázni a történelem magasztos tényeit. A lét és fejlődés minden istenítő dicsőítéséből eszelte ki Darwin az ő fejlődés-tanát; de míg ő legalább csak az ősi időkbe mélyedt, addig Camte és a pozitívismus a történelmet úgy állítja elő, amint kéllelhetlen természetű törvények szükségszerű folyamányát.

Az emberi nem a természetű állapotból feltartozhatatlanul örökösen halad előre s azért a jövőben egész bizonyossággal tökéletességre jut, midőn a hit és vallás munkáját, melyre most még a gyengébbek kedveért szüksége van; de a mely csak akadályozza haladásában magától eldobhatja. Itt az idő mondják, hogy az emberiség nagykorúvá legyen; a modern műveltségi feladata előtte kinyilatkoztatni, hogy a férfi-kort elérte s őt a világba bevezetni. A férfinak pedig nincs járszalagra szüksége. Ép' így az emberiség is nélkülözheti a vallást mi-helyt e mankót eldobja, saját erejéből célhoz ér, a melyt a mostani úton-módon soha el nem ért volna.

Némelyek szerint sikerül majd az ember tökélyt oda fejleszteni, hogy az nála már ösztönné lesz, mit majd természeti szükségszerűséggel kell követnie. Csakhogy, melyik a helyes út, arról udjuk meg, hogy célhoz vezet-e? Csak a végcél ad az egésznek értéket; a pálya végén tűnik ki, hogy mennyit ért az élet-nézet. A józan ész, a tapasztalat a történelem valódi pragmaticus bölcsészete, vagy a népek lélektana, mint némelyek nevezik, egészen mást tanít. E szerint nem az lesz, a minek lennie kell, nem is a földrajzi és éghajlati viszonyok, tápszerek, életmód, vagy az emberi gonoszság, bölcsesség, vagy gyarlóság a döntők a népek életében — s valamint a világ nem áldozat-oltár, a melyen Isten, hogy terveit megmentse, az embert leöli, mi-helyt az önállóan mozogni merészel, de nem is lázongó bírodalom, mely oly függetlenül tette magát, hogy a törvényes királynak benne semmi joga se legye.

Az események helyes megítélésénél számolni kell az emberi szabadsággal is; de az isteni hatalmat sem szabad figyelmen kívül hagyni. Végül az Isten az, a ki mindazt, a mi történik, tervének megvalósítására az emberi szabadság épentartása mellett felhasználja. Noé kijelenti fiának Chám elűzését, sem alárendeltséget s a Japhet nemzetségéből származó nemzetek dicsőségteljes elterjedését, a minek teljes valóságát csodálattal szemlélni még csak korunknak jutott először ösztályeszlül. Daniel az időszakok egymásutánját látnoki szempontból mérlegelve előállítja ama hatalmakat, melyek a római bírodalomban fognak elenyészni, mi aitt utóbbi annél, hogy csak sejteti is, sőt akarata ellenére Xtus országának terjesztésére van kismelve. Aztán egy képet leplez le előttünk azon országok történetéből, melyek az idők végeztéig Isten egyházának ellenségei és védői lesznek. Minden nemzet szabadon, gondviselészerű ösztön vezérlete mellett választja ama történelmi jelet, mely küldetésének megfelel. Mint az egyesek között, ép úgy vannak a népek között is kiosztva a tehetségek. Ebben nyilvánul legfőbb törvénye amaz egyetemes rendnek, melyet a Gondviselés a világ népei között megállapított. A Gondviselés terveit valóstíjják meg úgy az egyes ember, mint az egész nemzetek. A nemzeteket Isten indítja az emberiséggel tervezett céljai kivitelére; szabadságunkat ugyan meghagyja; de céljainak eszközeivé teszi; hisz' mindenikkel tehetsége, irányja és természetével meg egyezőleg működik, sőt működésüket tökéletesíti. Ebből is láthatjuk, hogy mit tartsunk Hegel tanárról, mely szerint a világ és a történelem nem egyéb, mint Istennek a természetben és a történelemben való megvalósodása ellen intézett támadás.

A rómaiak megvoltak győződve, hogy ők a földkeréség fölött való uralomra hivatják. És az isteni határozat rendjében vonatkozással az emberi nem megváltására jelentékeny sze-

repet játszottak. A vas-birodalom, melynek nagy diadalait Dániel megjósolta s melynek hatalmát Isten igazságos keze a pogány világ gonosz-ságainak megfenyítésére használta fel a kereszténység útját vala egyeztetendő. A Megváltó ellensége a birodalmat az üldözések által a kereszténység szétrombolására akarta felhasználni; de Xtus győzelmének természetes esz-közévé lett. Franciaország erkölcsi nagyságá-nak tetőpontján joggal utal arra, hogy ő Xtus nemzete s hivatta van az egyház védelmére fegyvert fogni s annak tanait terjeszteni. Történelmi tény, hogy minden időben, minden döntő válságban találkoztak népek és fejedelmek, kik önkényt, vagy a körülmények sulya alatt kényszerültek szolgálai lenni Isten nagy terveinek, melyeket a világban egyháza által megvalósítani akar.

Az emberiség útjait Isten tervei irányítják, melyek, mint valami kuszált labirinth, ha keresz-tezik is egymást, de két pontban mégis össze-találkoznak. A két nagy világfa a történelem-nek útmutatója fel van állítva. Az első a törté-nelem kezdete, a másik célpontja. Ezt egyetlen ember, nép, állam s műveltség sem kerülheti el. Ezekről nyerik mindazt, amit örökre sajátjuknak választanak — innen nyer-nek életet, innen halált. A halál fájánál kez-dődik a történelem s az életfájánál kell annak végződnie, ha oly eredményeket kell felmutat-nia, melyek megérdemlik, hogy borzasztó viv-mányoknak nevezzük s azoknak maradandó fennállást biztosítsunk. A birodalmak küldetése-i Xtus és egyházáért vannak. Minden történeti esemény Jézus és egyházára való tekintettel történt. Suarez szerint, ha Xtusnak nem kellett volna megtestesülnie s a földre szállania — a világ soha sem teremtett volna.

Helyezzük csak vissza magunkat a törté-nelem ama forduló pontjára, hol az ő világ elbukik és az új támad; hol minden megtörve, megsemmisülve s elpusztítva romba hever, hol a népek semmi nyugalmat sem lelhetnek többé, hol minden vészteljes s többé véget nem érő változásban aláüljedni akar. Ki nem hitte volna, hogy mindennek vége van akkor, midőn a római világ végzeteljes elfajulásában feltar-tóztat összeroskad s a győzelmes barbárok hatlanul szenvedélyei minden feketé lerázza; semmiféle törvényt ismerni nem akartak. De az egyház e chadból, mégis szabályszerű és szilárd rendet tudott előteremteni, hol minden egymáshoz fűződik és az idővel a csodaszerű egység tör-vénye alatt kifejlődik. Ő azt adta vissza a világnak, a mivel ez többé már nem bírt, az ős hagyományt; ő azt azon állásba helyezte, hogy a szokások és erkölcsök teljes, termékeny és tartós rendszerét alkossa, aminőt csak valaha látni lehetett. „Azon pillanattól fogva — írja a protestans Szabó Károly, midőn a keresztény-ség lelkiatyjának áldásával a magyar szent korona István fejére tétetett, megszünt nemze-tünk is idegen lenni Európában s új világ nyílt meg előtte a ker. műveltség és polgárosodás pályája.” „Ki fogja tagadni — kérdi — a pro-
testans bölcselő költő és tudós Kölcsey, hogy az egyféle istentisztelet századokig óvta meg Európát ama borzasztó belső háborúktól, me-lyeket a világcsodásnak napjai a többféle isteni tisztelet által feltüntetnek? Ki fogja tagadni, hogy istentisztelet a honszeretnek az egyféle erős köteléke volt; a többféle isteni tisztelet pedig milliókat kapott ki a patriotizmus határaitól?” Kölcsey egész hitvédei dialektikával bizonyítja be, hogy a római székől való függes Európát rabságra nem kényszerítette, hanem abból megszabadít-totta. „Ő népek nagyjál kiált fel a kárhoztatás Kölcsey, miként fogtok ti számolni arról, hogy a vallás leple alatt Gusztáv Adolfnak tar-tományokat vivni segítettek.

És ti szerencsétlen népek, mit nyertetek a római pálcának megtörésével, kénytelenek lévén nyakaitokat határtalan fejedelmek jár-maiba hajtani?” „A vallásbeli egység helyre-állításával — folytatja tovább — az emberiség egyik nehéz terhét levette állana elő s az út a közönséges művelődésnek megtisztították, s félszázad alatt talán többet haladnánk mint azon idő óta, midőn a reformatio Európát meg-rázkództatá.” Ráduly S. r. k. s.-lelkész.
(vége köv.)

1.000,000

Korona

Egy millió

nyerhető.

A 2-ik magy. kir. szabad.
osztálysorsjáték

50.000 nyereményének
jegyzéke.

A játékterv 9. §. szerint a legnagyobb
nyeremény

1.000,000

Egy millió Korona.

A nyeremények következőleg vannak
beosztva.

Nyeremények:	Korona:
1 á	600 000
1 „	400 000
1 „	200 000
2 „	100 000
1 „	90 000
1 „	80 000
1 „	70 000
2 „	60 000
1 „	40 000
5 „	30 000
1 „	25 000
7 „	20 000
3 „	15 000
31 „	10 000
67 „	5 000
3 „	3 000
432 „	2 000
763 „	1 000
1238 „	500
90 „	300
47350 „	200, 170, 130
	100, 80, 40 korona.

50 000 nyer. és 13 160 000 kor.
juttalom ért.

melyek hat osztályban kisorsol-
tatnak.

A 2-ik magy. kir. szab.
osztálysorsjátékban

a sorsolási program szerint egy millió koronát, to-
hát hatalmas összegű készpénzt nyer a legnagyobb
nyeremény a játékterv 9. §. szerint; ennél fogva ezen
osztálysorsjáték nagyon előnyös nyerési esélyeket
nyújt; és pedig

100.000 50.000

eredeti sorsjegy pénznyereményt.

A sorsjegyek felének nyernie kell. Az összes
50.000 nyeremény a mellette álló jegyzékben fel van
sorolva és a kormány ellenőrzése mellett hat egymás-
után következő rövid időközben kisorsoltatik, midőn
is a nyert összeg a szerencsés nyerőnek készpénz-
ben kiűzettetik.

Eredeti sorsjegyeket következő eredeti áron adunk el:

Egész	eredeti sorsjegy 6 frt — kr.
Fél	3 „ — „
Negyed	1 „ 50 „
Nyolczad	0 „ 75 „

Az összegnek postautalványon való vétele után
azonnal megküldjük a rendes eredeti sorsjegyet az
első huzásbani érvényével. Kívánatra utánvételt is
küldjük a sorsjegyeket.

Minden sorsjegy küldeményhez az eredeti huzási
programot is megküldjük és minden huzás után
vevőink azonnal megkapják az eredeti huzási lajstromot.

Gyakran ezreket koczkaztatnak merész vállá-
latokba, a midőn a kilátásba helyezett nyeremény
nagyon kérdéses. Ennél fogva koczkaztassunk egy
sorsjegy vételével aránylag oly csekély összeget, a
mely által hirtelen nagy tőkét nyerhetünk.

Sorsjegykészletünk nagyon csekély és gyorsan
elfogyhat, tehát ajánljuk, hogy a rendelménnyel ne
késünk és kérjük azokat lehetőleg azonnal, azon-
ban mindenesetre

legkésőbb f. é. márczius 30-ig

hozzánk beküldeni.

Fehér Lajos és társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói.

BUDAPEST,

GIZELLA-TÉR 5. SZ.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szept.
tember.

Ültetés távolsága: 15–20 cm.

Talaj minősége: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: Augusztus und' Sep-
tember.

Pflanzweite: 15–20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTNER-féle

HIRNEVES

KONYHAKERTI- és VIRÁGMAGYAK

zárt és hatóságilag védett csomagokban a tör-
vényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

(Petrosényben egyedül Jakabfi Rezső urnál) kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt
létező Mauthner Ödön ezég csakis olyan csoma-
goknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi
magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-
ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint
a mellékelt rajz is mutatja.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Diszes emlékkönyvek és emléklapok

Diszkötési albumok, valamint finom kivitelű imakönyvek.

H I R D E T M É N Y.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

könyvnyomdámát és könyvkötészetemet

a legfokozottabb igényeknek megfelelőleg berendeztem s mindennemű nyomtatványt s könyvkötői munkát gyorsan, kifogástalanul és a legjutányosabb áron elkészítek.

A nyomdától teljesen elkülönített

könyv-, papir-, író- és rajzszer-

kereskedésemben kaphatók és megrendelhetők: iskolai tankönyvek, törvénykönyvek, mindennemű szép-irodalmi- és szakművek, továbbá hangjegyek, szóval ezen üzlet körébe tartozó minden áruk.

Az eddigi pártolást méltánylandó, mindent elkövettem, hogy ugy nyomdám, mint könyv- s papir-kereskedésem és könyvkötészetem a n. é. közönség igényét kielégítse.

Maradok kiváló tisztelettel

FIGULI ANTAL

Festészeti anyagok és eszközök, papir diszárúk.

Névjegyek, író- és rajzszerzők.

ARANY,

JAVA-, CUBA-,

GYÖNGY-, MOCCÁ,

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT,

GYERTYA, SZAPPAN,

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHEŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.

Nyomatott Figuli Antal gyorsajtóján.